

ת"פ 64660/11/19 - מחמד עבד אל קאדר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 64660-11-19 מדינת ישראל נ' אל קאדר

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיאה עמית פרייז
המבקש/ הנאשם	מחמד עבד אל קאדר
נגד	
משיבה/מאשימה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לחזרה מהודאה.

השתלשלות העניינים

ביום 27/11/19 הוגש נגד הנאשם כתב האישום בתיק שבכותרת.

ביום 29/11/20 הודה הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בכתב האישום, וכן צרף את ת"פ 8194-04-20, בו הודה בכתב אישום מתוקן. באותו המועד הוסכם כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות מבחן, ולבקשת ב"כ הנאשם, הנאשם נשלח גם לקבלת חו"ד ממונה. באותו המועד הנאשם יוצג ע"י עו"ד עבד ג'אבר.

ביום 20/6/21 התקבלה הודעה מטעם הממונה על עבודות שירות לפיה הנאשם לא התייצב לבדיקת התאמה.

ביום 26/9/21 הוגש תסקיר שירות מבחן לפיו הנאשם לא הגיע לפגישה על אף שזומן, וכי הנאשם ניתק את הטלפון כשהבין שמדובר בשירות המבחן.

לדין שאמור היה להתקיים ביום 3/10/21 לא התייצבו הנאשם ובא כוחו, והוצא צו הבאה נגד הנאשם.

בדין ביום 12/12/21 הנאשם יוצג ע"י בא כוחו הנוכחי, עו"ד חליל טוויל. באותו המועד עו"ד טוויל ביקש לבדוק את נכונות ההודאה בכדי למנוע עיוות דין. פרוטוקול הדיון הועבר לעו"ד ג'אבר להתייחסות, אשר לא התקבלה.

ביום 4/1/22 הנאשם ובא כוחו הנוכחי לא התייצבו לדין. באותו המועד ניתנה החלטה לפיה על בא כוח הנאשם לפרט האם הוא חוזר בו מטענת ההסתייגות מההודאה, או שהוא מעוניין לפרט את הטענה.

ביום 19/1/22 הוגשה "הודעה על חזרה מהודאה". בהודעה נכתב כי בא כוח הנאשם קיבל את מלוא חומר החקירה בתיק, וכי זאת הפעם ראשונה שהחומר צולם ע"י ההגנה. נטען כי לאחר עיון ולמידת החומר, בא כוח הנאשם סבור כי יגרם לנאשם עיוות דין אם לא תינתן לו ההזדמנות להוכיח את טענותיו בבית המשפט.

ביום 23/1/22 התבקש בא כוח הנאשם להגיש בקשה מפורטת לחזרה מההודאה.

ביום 10/2/22 הוגשה הבקשה המפורטת לחזרה מההודאה, וביום 28/2/22 התקבלה תגובת התביעה לבקשה.

הבקשה לחזרה מההודאה

בא כוח הנאשם טוען כי לפי שיקול דעתו המקצועי, יגרם עיוות דין לנאשם אם לא תינתן לו ההזדמנות להוכיח את טענותיו בביהמ"ש. בהמשך מפורטת כפירת הנאשם בשני התיקים.

לפיכך מבוקש להורות על ביטול ההודאה, וזאת בכדי לתת לנאשם הזדמנות לנהל את התיק בצורה נאותה ע"י בא כוחו החדש.

המסגרת הנורמטיבית

סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

"הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו".

החוק אינו מגדיר מה הם אותם "נימוקים מיוחדים" בגינם יאשר ביהמ"ש את החזרה מההודאה. בהתאם לפסיקה, השאלה הרלוונטית להכרעה היא האם הנאשם מסר את הודאתו מרצון טוב וחופשי, לאחר שהבין את המיוחס לו בכתב האישום. המקרים בהם יינתן לנאשם היתר לחזור בו מהודאתו הם מקרים בהם הנאשם הודה באשמה מתוך לחץ פנימי או חיצוני, או במקרים בהם לא הבין הנאשם את תוכן ההודאה ואת משמעותה.

יש לציין כי בע"פ 3754/91 **מדינת ישראל נ' סמחאת**, הובעה גישה מקלה יותר, ונקבע כי אף אם ההודאה ניתנה מתוך רצון טוב וחופשי, והנאשם טעה בשיקוליו בעת שמסר אותה, רק אם בית המשפט התרשם כי מטרת החזרה

מההודאה אינה יצירת יתרון דיוני, אלא רצונו האוטנטי של הנאשם להילחם על חפותו, יאשר בית המשפט את החזרה מההודאה.

פסיקה מאוחרת יותר הדגישה כי המבחן המרכזי אותו יש לבחון בעת הכרעה בבקשה הוא "מבחן המניע", כלומר האם הסיבה להגשת הבקשה היא רצונו הכן והאמיתי של נאשם להיאבק על חפותו, או שהמטרה היא לזכות ביתרון דיוני (ע"פ 6349/11 גנס שניידר נ' מדינת ישראל).

ייצוגו של הנאשם על ידי עורך דין בעת מתן ההודאה יהווה לרוב שיקול כנגד מתן אישור לנאשם לחזור בו מהודאתו, ועצם המלצת עורך הדין לנאשם להודות, תוך הבהרה שאם לא יודה יהיה צפוי לעונש כבד יותר, אינה מצדיקה מתן היתר לחזרה מההודאה (ע"פ 10705/05 מסיקה נ' מדינת ישראל).

מבחן עזר אשר פותח בפסיקה הוא עיתוי הגשת הבקשה. בקשות לחזרה מההודאה אשר מוגשות לאחר מתן גזר הדין יתקבלו רק במקרים נדירים מאד. במקרים בהם הבקשה מוגשת טרם מתן גזר הדין, הרי שעדיין יש לבחון את נסיבות הגשת הבקשה, בעוד ש"מבחן העיתוי" משמש כעזר להבנת המניע של הנאשם להגשת הבקשה.

דיון והכרעה

בבקשה לא מפורט כל נימוק מדוע הנאשם החליט להודות במעשים אותם לטענתו כעת הוא לא ביצע. במועד מתן ההודאה הנאשם היה מיוצג ע"י עו"ד, ולא נטען כי הנאשם סובל ממגבלה כלשהי, אשר עלולה הייתה לגרום לו שלא להבין את מהות ההודאה.

יתר על כן, בעוד בתיק זה ההודאה היתה בכתב האישום כפי שהוא, הנאשם עמד על זכותו לצרף תיק נוסף, מה גם שבתיק האחרון תוקן כתב האישום. בנוסף, ההסכמה כללה שליחת הנאשם לתסקיר שירות מבחן. הנה כי כן, במספר היבטים הנאשם ובא כוחו דאז היו פעילים בעיצוב ההסדר והשפיעו על תוכנו.

על כל אלה יש להוסיף, כי מאז הודה הנאשם במיוחס לו, ועד שלראשונה נאמר כי הוא מבקש לחזור בו מהודאתו, חלפה תקופה משמעותית של כשנה. מצופה היה כי אילו היה מדובר ברצון כן ואמיתי של הנאשם לחזור בו מהודאתו, הדבר היה מוצא ביטוי לאחר זמן קצר בהרבה מכך מאז שניתנה ההודאה. חלף זאת, התנהלות הנאשם במהלך תקופה זו היתה התחמקות מההליכים- בפני בית המשפט, בפני הממונה על עבודות שירות, ובפני שירות המבחן.

נוכח כל האמור, התרשמתי הינה כי לא ניתן ללמוד מהבקשה על כל מניע שגרם לנאשם להודות בעבירות אותן כביכול לא ביצע (בשני תיקים), וכן שמדובר בבקשה שלא הוגשה מתוך רצון כן ואמיתי להילחם על חפותו של הנאשם.

בנסיבות אלה, הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים בהקדם.

ניתנה היום, ד' אדר ב' תשפ"ב, 07 מרץ 2022, בהעדר
הצדדים.